

отъ двора и казахъ, че носътъ не бѣше толко голѣмъ както и ся виждаше; че такъвъ носъ бѣше приличенъ като на римлянитѣ<sup>1</sup>, и че по исторіитѣ ся и виждало, че сичкитѣ юнаци сѣ имали были голѣми носове. Царицата, която обичаше нѣжно сына си, ся слиса отъ този разговоръ и силомъ като глѣдаше Милча носътъ му вече и ся невиждаше толко голѣмъ. Принцътъ ся грыжливо отчува; и като токо почна да ся разговара, приказвахъ му разны лошы приказки за хора, които ся были имали късь носъ. Неоставяхъ другы при него, освенъ онѣзи, на които приличаше носътъ малко нѣщо на неговия, и дворянкитѣ за да могѣтъ да дворѣтъ на царицѣтъ и на сына и теглехъ много пѣти прѣзъ день носа на тѣхнитѣ дѣтица за да го направѣтъ да ся оголѣми; но тѣ правехъ туй напраздно, защото тѣ приличахъ прѣдъ Милчовия на носенца. Когато той постана по-паметенъ, учехъ го исторіѣ, и когато му приказвахъ за нѣкои голѣмъ принцъ, или за нѣкои краснъ принцезъ секога казахъ, че тѣ сѣ имали были дългъ носъ. Цѣлата му одая бѣше пълна съ изображенія исписаны съ дългы носове; и Милчо ся навикна толко добръ да глѣда голѣминѣтъ на носа си, като едно съвършенство, щото не бы былъ искалъ нито за единъ коронъ да даде да му ся отнеме биле една чърта отъ неговия. Когато стана на двадесетъ години, и си мыслѣхъ да го оженѣтъ, поднесохъ му портретата на много принцезы. Той ся слиса отъ портрето на Милкѣ. Тя бѣше дѣщера на единъ голѣмъ царъ, и бѣше наслѣдница на много царства; и Милчо неглѣдаше на другото, само на нейнѣтъ хубость. Тази принцеза, която той намираще толко дражестна, имаше, между туй, единъ